

**Officiële inhuldiging woonzorgcentrum Ten Weldebrouc Willebroek
15/01/2016**

Dames en heren,

Van de nood een deugd maken, loont. Dat dachten ook Nicolas Rolin, kanselier van toenmalig hertog van Bourgondië Filips de Goede en zijn vrouw Guigone de Salins in 1443. Hongersnood kostte toen, in nasleep van de Honderdjarige Oorlog, het leven aan heel wat inwoners van het Bourgondische Beaune. Dat kon zo niet langer vond het koppel en het richtte terstond een hospitaal voor de armen en een bijbehorende kloosterorde op. Ouderen, invaliden, wezen, zieken en zelfs zwangere vrouwen konden er van de Middeleeuwen tot in de 20ste eeuw terecht voor gratis verzorging. Wat oorspronkelijk begon als bescheiden liefdadigheidswerk zou uitgroeien tot heus UNESCO-werelderfgoed. Nog steeds zijn de 'Hospices van Beaune' een gegeerde trekpleister op de vakantieroute naar het zuiden.

Ook Willebroek kende tot 1974- op weliswaar bescheidener schaal- haar eigen 'hospice De Naeyer'. Op haar fundamenten werd dit moderne complex Ten Weldebrouc gebouwd dat we vandaag officieel inhuldigen.

Eindelijk is het zover, hoor ik u luidop denken. Geduld wordt bij langdurige bouwprojecten vaak langdurig op de proef gesteld. Hier was dat niet anders. De site was en is voortdurend in beweging. Haar bouw letterlijk een werk van lange adem. Voor een eigentijds woonzorgcentrum dat moderne dienstverlening én hoogstaande kwalitatieve zorg combineert, lijkt dat haast onvermijdelijk. Organisch groeien hoort er kennelijk bij. Nieuwe noden vragen immers om een aangepaste zorginfrastructuur die bij voorkeur ál haar inwoners op maat bedient.

Hier in Willebroek heeft u dat uitstekend begrepen. Het WZC Ten Weldebrouc met onder meer specifieke plaatsen voor dementerende ouderen in de eenheid De Brielen, het dagverzorgingscentrum 'T Sas, de dienst kortverblijf én het lokaal dienstencentrum De Wilg bieden samen maar liefst 202 comfortabele plaatsen voor haar lokale seniorenbevolking. En dat op één enkele campus. Samen met de dienst thuiszorg en het Welzijnsloket toont de gemeente zich met deze aantrekkelijke woonvormmix klaar voor de vergrijzing. Naast de zorg voor het klimaat, verkeersveiligheid, jobs, jobs, jobs, één van de grootste uitdagingen van deze tijd.

Dames en heren,

Vandaag is 1 op 5 Vlamingen 65-plusser. Tegen 2030 zal dat aantal stijgen naar 1 op 4. Het aandeel 80-plussers zal tegen 2050 maar liefst bijna verdubbelen. Voor en vooral met ouderen moeten we werk maken van een leven zonder al te veel zorgen en dus met aangepaste huisvesting.

De zorg voor ouderen ligt velen nauw aan het hart. Gelukkig maar. Dat er steeds meer senioren zijn en dat ze steeds langer gezond blijven is trouwens eerder een zegen dan een gesel! Immers, wie neemt zoveel informele zorg op voor ouders en kleinkinderen? Wie is vaak de drijvende kracht achter verenigingen allerhande?

Op zijn 80ste verjaardag zei Harry Mulisch dat je geen echte zorgen hebt, als je je zorgen over je leeftijd maakt. Ons zorgsysteem is wereldtop en betaalbaar! En dat moeten we zo houden, ook al nemen de zorgvragen én –door medische en technologische vooruitgang - de kosten toe.

Zoals u weet is Vlaanderen sinds 1 juli 2014 bevoegd voor residentiële ouderenzorg. Concreet betekent dit dat Vlaanderen behalve voor de erkenning van de voorzieningen ook verantwoordelijk is voor de **financiering en prijsbepaling**. De invoering van de **erkenningskalender** voor woonzorgcentra en centra voor kortverblijf groeide ondertussen uit tot een handig instrument. Hij laat toe om het toekomstige zorgaanbod optimaal af te stemmen op budgettaire mogelijkheden, demografische veranderingen en maatschappelijke tendensen.

Nu Vlaanderen aan zet is voor ouderenzorg staan de Vlaamse overheid én de zorgaanbieders voor een grondige denkoefening. Diverse beleidsuitdagingen en een immer wijzigende context versterken **de roep naar een hedendaags en vooral doordacht ouderenbeleid**. Doordacht betekent onder meer dat het wordt uitgetekend mét ouderen of nog: "Alles wat je doet voor mij zonder mij, is tegen mij"! aldus Mahatma Gandhi.

Meer concreet moet rekening worden gehouden met 1) de toegenomen zorgbelasting en leeftijd van de bewoners; en 2) de mondigheid van de senioren die de touwtjes zelf in handen willen houden, eigen keuzes maken en goed geïnformeerd willen beslissen over hun doorgaans erg actieve oude dag. Ook de invloed van de medische vooruitgang en innovatieve technologieën scheppen nieuwe mogelijkheden: thuiszorg, al dan niet gesteund door handzame domotica en nieuwe technologie liggen voor steeds meer ouderen binnen handbereik.

“Zolang mogelijk thuis kunnen blijven wonen”, blijft voor veel ouderen de diepste wens. Voor zover die keuze niet leidt tot eenzaamheid en isolement.

Dat Vlaanderen bovendien sinds de zesde staatshervorming en heel concreet vanaf 1 januari 2018, alle troeven in handen heeft voor een nieuw, vraaggestuurd financieringsconcept dat de keuzevrijheid van de zorgbehoevende persoon ondersteunt, is uitstekend. Meer en meer groeit het besef dat een verkokering problematisch is. Verkokering staat immers haaks op de noodzaak om flexibel in te spelen op de variatie aan zorgvragen van ouderen en een aangepaste programmatie.

Kortom, het Vlaamse meersporenbeleid voor ouderenzorg oogt veelbelovend. Zorgen en woonwensen worden daarbij perfect op elkaar afgestemd, initiële grenzen vervagen. Sleutelwoorden zijn zorg op maat in de vertrouwde omgeving, keuzevrijheid, flexibiliteit, zelfredzaamheid, uitmuntende kwaliteit en betaalbaarheid. Ouderen met de grootste zorgnood krijgen terecht voorrang. Dat het ook minister Vandeurzen menens is blijkt alvast uit het feit dat er tegen eind 2018 in Vlaanderen 8 413 nieuwe woongelegenheden bijkomen. Een bescheiden maar noodzakelijke stap. Het Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg becijferde immers dat tegen 2025 maar liefst 24 300 woongelegenheden in zorgcentra noodzakelijk zullen zijn.

Dames en heren,

Een robuust en warm huis bouwen vergt tijd, geduld, voldoende financiële middelen, samenwerking en een open communicatie. Om Ten Weldebrouc om te vormen tot een state-of-the-art voorziening werd vele jaren intens samengewerkt tussen het OCMW, de gemeente, particuliere organisaties, sociale huisvestingsmaatschappijen etc. Met succes. Het resultaat mag er zijn.

Ik weet dat het OCMW en de gemeente terecht trots zijn op Ten Weldebrouc. Ze hebben er alle reden toe. Maar wat echt telt is de mening van de bewoners. Ik hoop dat het waar is dat de bewoners uiterst tevreden zijn over hun nieuwe thuis. Ik hoop dat u hier, op de plek van het vroegere hospice, met plezier woont, omringd door de beste zorgen van gemotiveerde personeel en dat u, beste bewoners, van ‘woonnood’ een meer dan aangename deugd kunnen maken!